

Книга Даниїла — Номер сто дев'яносто вісім

Божественні зібрання та пророчі узгодження: роль 144 000 в есхатологічному контексті книги Даниїла 11:40

Jeff Pippenger

2024-05-01

Ми вписуємо лінію папства, лінію відступницького республіканізму, лінію відступницького протестантизму та лінію ста сорока чотирьох тисяч у приховану історію сорокового вірша одинадцятого розділу книги Даниїла. Наразі ми розглядаємо питання про те, що Христос двічі збирає Свій народ, і всі ілюстрації другого зібрання Його народу представляють остаточний процес запечаткування ста сорока чотирьох тисяч.

Коли в лінії реформи сходить божественний символ, Господь тоді збирає вибраний народ, який згодом випробовується. Наприкінці процесу випробування настає розсіяння, після якого Він вдруге збирає цей вибраний народ, хоча багато хто залишається позаду, бо не пройшли випробування. Христос почав збирати Своїх учнів під час Свого хрещення, а під час розп'яття учні були розсіяні. Після Свого воскресіння Він вдруге зібрав Своїх учнів напередодні П'ятидесятниці. Ця лінія вказує, що друге збирання відбувається серед ста сорока чотирьох тисяч безпосередньо перед недільним законом, який типологічно представлений П'ятидесятницею. Хрест вказує на розчарування, після якого відбувається друге збирання.

Друге збирання після хреста почалося, коли Христос після Свого воскресіння спустився після зустрічі зі Своїм Отцем. Коли божественний символ сходить, Божий народ має їсти послання, і після того як Христос спустився, Він їв з учнями.

І сталося, коли Він сидів з ними за столом, Він узяв хліб, благословив, переломив і подав їм. І відкрилися їм очі, і вони впізнали Його; і Він зник з їхніх очей. Луки 24:30, 31.

На другому зібранні після хреста Христос «дихнув» Святим Духом на Своїх учнів.

Вчинок Христа, коли він дихнув на своїх учнів Святим Духом і дарував їм свій мир, був як кілька крапель перед рясною зливою, що мала пролитися у день П'ятидесятниці. Дух пророцтва, том 3, 243.

На другому зібранні після розчарування 19 квітня 1844 року Христос відняв Свою руку від помилки 1843 року.

«Тих вірних, розчарованих, які не могли зрозуміти, чому їхній Господь не прийшов, не були залишені в темряві. Їх знову привели до їхніх Біблій, щоб досліджувати пророчі періоди. Рука Господня була знята з обчислень, і помилку було пояснено. Вони побачили, що пророчі періоди сягають 1844 року, і що ті самі докази, які вони наводили, щоб показати, що пророчі періоди закінчилися в 1843 році, доводили, що вони завершаться в 1844 році». Ранні твори, 237.

Під час розчарування другий ангел зійшов із «писанням у руці».

"Ще одному могутньому ангелові було доручено зійти на землю. Ісус поклав йому в руку лист, і коли він зійшов на землю, він вигукнув: 'Упав, упав Вавилон.'" Ранні твори, 247.

Процес випробування, що розпочався з приходом другого ангела, завершився на таборовому зібранні в Ексетері, коли був вилитий Святий Дух, і звістка поширилася, мов приливна хвиля. Той процес випробування був виразно окреслений після хреста, коли вилиттю Святого Духа в день П'ятидесятниці передував період у п'ятдесят днів, що, своєю чергою, складався з сорока днів, після яких настали десять днів, і завершився в день П'ятидесятниці.

Народ Божий має постійно звертатися до Нього в молитві. Це сталося після того, як перші учні провели десять днів у молитовних благаннях; після того, як усі розбіжності були усунуті, і вони об'єдналися в глибокому дослідженні сердець, у сповіді та відмові від гріхів і зблизилися в святій спільності. Тоді на них зійшов Святий Дух, і сповнилася обітниця Христа. Відбулося дивовижне вилиття Святого Духа. Раптом з неба почувся шум, ніби від бурхливого сильного вітру, і він наповнив увесь дім, де вони сиділи. "І того самого дня до них приєдналося близько трьох тисяч душ." Review and Herald, 11 березня 1909 р.

Протягом сорока днів Христос перебував з учнями, навчаючи їх, а потім вознісся. Наступні десять днів були періодом приготування перед п'ятидесятницьким виливанням Святого Духа. Сорок днів навчання після хреста відповідають періоду від 19 квітня 1844 року до початку таборового зібрання в Ексетері 12 серпня 1844 року. Десять днів, що передували П'ятидесятниці, відповідали періоду з 12 по 17 серпня 1844 року, коли міллерити об'єдналися навколо звістки Опівнічного Кличу, принесеної Самуелем Сноу. На тому таборовому зібранні виявилися дві групи, і лише одна група отримала п'ятидесятницьке виливання наприкінці зібрання. У тому періоді, представленому сорока днями, одна група прийняла навчання, а інша відкинула його. Коли пролунав Опівнічний Клич, одна група мала олію, інша — ні.

"Коли жених забарився, усі задрімали й поснули.' Забарення жениха символізує минання часу, коли очікували Господа, розчарування і видимого затримку. У цей час невизначеності зацікавленість поверхневих і напівсердечних швидко почала хитатися, а їхні зусилля — слабшати; але ті, чия віра була заснована на особистому знанні Біблії, мали під ногами скелю, яку хвилі розчарування не могли змити. 'Усі задрімали й поснули;' один клас — у байдужості та зреченні своєї віри, інший — терпеливо чекаючи, доки буде дане ясніше світло. Та в ніч випробування останні, певною мірою, здавалися такими, що втрачали свою ревність і відданість. Напівсердечні й поверхневі більше не могли покладатися на віру своїх братів. Кожен мусить стояти або падати сам за себе." Велика боротьба, 395.

Упродовж десяти днів, що передували П'ятидесятниці, а також у період Ексетерського табірної зібрання Христос удруге зібрав Свій народ перед тим, як ці люди понесли Його

звістку світові. Коли 22 жовтня 1844 року зійшов третій ангел, мале стадо знову було розчароване й розсіяне, але 22 жовтня 1844 року розпочався період навчання, коли Христос повів Свій народ у Святе Святих. У 1849 році Господь удруге простяг Свою руку, щоб знову зібрати тих, кого Він раніше зібрав після розчарувань 19 квітня та 22 жовтня 1844 року.

У 1844 році настанова стосувалася вістки, яку третій ангел тримав у руці, коли зійшов, але в «період сумнівів і невизначеності», що настав після великого розчарування, багато хто збилися зі шляху. До 1849 року було розпочато працю зі збирання малої розпорошеної отари, але те, що проілюструвала та історія, — це поразка 1863 року і перший Кадеш для сучасного Ізраїлю. Майбутня перемога ста сорока чотирьох тисяч і їхня праця під час другого Кадешу були відкладені.

Коли Господь зійшов 11 вересня 2001 року, Він зібрав Свій народ останніх днів, дав їм Свою духовну поживу, дихнув на тих людей Своїм Духом, коли почав покроплювати пізнім дощем, і також розпочав процес випробування, який привів до 18 липня 2020 року, коли Його народ останніх днів був розчарований і розсіяний. Три з половиною дні цей народ був мертвим на вулиці. І три з половиною дні, і сорокаденний період за часів Христа символізують пустелю. Це також представлено періодом від 19 квітня 1844 року до 12 серпня 1844 року, а також періодом від 22 жовтня 1844 року до 1849 року.

Від липня 2023 року до недільного закону, який становить десять днів, що передували П'ятидесятниці, табірне зібрання в Ексетері з 12 по 17 серпня і період з 1849 по 1863 рік — усе це узгоджується між собою. Вони представляють період другого зібрання Божого народу останніх днів. Період від розчарування до виливання Святого Духа поділяється на два окремі періоди.

У прихованій історії сорокового вірша одинадцятого розділу книги Даниїла представлені лінії відступницького протестантизму (номінальна церква), лінія лаодикійського адвентизму сьомого дня (номінальний адвентизм), лінія католицизму та лінія істинного протестантизму. Ці чотири лінії ілюструють істинний протестантизм у протистоянні з потрійним союзом дракона (Юди), звіра (католицизму) і лжепророка (відступницького протестантизму).

У тій самій прихованій історії також ілюструється лінія відступницького республіканізму. У межах цієї лінії представлено суперечку між Демократичною партією (дракон) і Республіканською партією (образ звіра). Республіканська партія має очолити формування образу звіра і, роблячи це, виявляє пророчі характеристики звіра (папства). У Слові Божому папству, яке є царем півночі й також звіром, дається Єгипет (дракон) як заплата за послуги за те, що Бог використав його як знаряддя суду.

Сину людський, Навуходоносор, цар Вавилону, примусив своє військо до великої служби проти Тиру: кожна голова облісіла, і кожне плече було обдерте; але не мав він, ані його військо, плати від Тиру за ту службу, яку він служив проти нього. Тому так говорить Господь Бог: Ось Я віддам землю Єгипту Навуходоносорові, цареві Вавилону; і він забере її множину, і забере її здобич, і забере її грабунок; і це буде платою для його

війська. Я дав йому землю Єгипту за працю, якою він служив проти нього, бо вони працювали для Мене, говорить Господь Бог. Того дня Я зрощу ріг дому Ізраїлевого, і відкрию тобі уста серед них; і вони пізнають, що Я Господь. Єзекіїля 29:18-21.

Навуходносор, який у цьому уривку є царем півночі, отримує землю Єгипту як свою платню, тим самим прообразуючи, що в останні дні папству буде віддано Єгипет, який є драконом, тобто десятьма царями — Організацією Об'єднаних Націй, яка погодиться віддати своє сьоме царство звірові на короткий час.

А десять рогів, які ти бачив на звірі, ці зненавидять блудницю, і зроблять її спустошеною та нагою, і пожеруть її тіло, і спалять її вогнем. Бо Бог поклав у їхні серця виконати Його волю, і погодитися, і віддати своє царство звірові, аж доки не сповняться слова Божі. Об'явлення 17:16, 17.

Цей пророчий платіж також представлений у книзі Даниїла, в одинадцятому розділі, сорок другому вірші.

Він також простягне руку свою на країни, і земля Єгипту не уникне. Даниїла 11:42.

Папство бере гору над силою дракона у час пізнього дощу, бо ця розплата звершується "в" той "день", коли Бог "дає рогові дому Ізраїля пустити паросток". Саме дощ спричиняє, що Божий Ізраїль проростає, і той день розпочався 11 вересня 2001 року, який був днем східного вітру.

Він укорінить тих, що походять від Якова; Ізраїль зацвіте й дасть паростки, і наповнить обличчя світу плодом. Чи він уразив його так, як уразив тих, що його вражали? Або чи він забитий так, як забиті ті, кого він повбивав? У міру, коли воно пускає паросток, ти сперечатимешся з ним; він стримує свій лютий вітер у день східного вітру. Тому цим буде очищене беззаконня Якова; і весь плід цього — щоб забрати його гріх; коли він зробить усі камені жертовника немов крейдяні камені, розбиті на друзки, гаї та ідоли не встоять. Ісая 27:6-9.

Єгипет віддається папському звірові, коли виливається пізній дощ. Пізній дощ почав покрапувати, коли східний вітер, що представляє іслам Третього горя, був «стриманий» або обмежений 11 вересня 2001 року. Тоді дощ почав мірно кропити Ізраїль, коли він почав пускати паростки. Під час недільного закону, коли Трете горе знову приходить, пізній дощ виливається без міри. Між 11 вересня 2001 року та недільним законом, що невдовзі настане, «беззаконня Якова» очищується, а єврейське слово, перекладене як «очищене», означає «спокутуване». При недільному законі папському звірові віддається Єгипет (дракон), оскільки ті десять царів чинять перелюб із папством, утворюючи всесвітній образ звіра.

Перед недільним законом, під час запечатування ста сорока чотирьох тисяч, відступницький республіканський ріг разом із відступницьким протестантським рогом створює образ звіра, і в тій пророчій лінії Республіканська партія переважає над Демократичною партією, бо Демократична партія є силою дракона, а Республіканська партія — силою, яка формує образ папства.

У межах пророчої історії звіра із землі визначено кінець Демократичної партії та кінець Республіканської партії. Ці дві партії становлять риг республіканізму, але вони відображають внутрішню боротьбу, що триває протягом усієї історії звіра із землі. Той риг (республіканський) містить внутрішній мікрокосм двох рогів звіра із землі.

У свідченні про царство мідійців і персів останнім, що піднісся вище, був риг, і Демократична партія виникла першою в американській історії, але наприкінці Республіканська партія підноситься вище й перемагає демократів. В історії пізнього дощу, що розпочалася 11 вересня 2001 року, глобалістські, натхненні драконом демократи вийшли з безодні одинадцятого розділу Об'явлення і вбили республіканців, викравши вибори 2020 року. Їхня війна проти Трампа (і республіканців) почалася, коли він оголосив про свою кандидатуру у 2015 році, і відтоді вона лише посилювалася.

Коли демократи вкрали вибори у 2020 році, вони потім влаштували судові процеси Пелосі, але коли Трамп оголосив свою третю кампанію у 2022 році, демократів охопив страх, і їхня лють лише зросла, і тоді вони виступили проти Трампа та його прихильників із великою лютю, бо знали, що їхній час короткий. Вони святкували його смерть, але коли він підвівся, їх охопив великий страх.

І коли вони закінчать своє свідчення, звір, що виходить з безодні, поведе війну проти них, переможе їх і вб'є їх. Їхні трупи лежатимуть на вулиці великого міста, яке духовно зветься Содом і Єгипет, де й Господа нашого було розіп'ято. І люди, племена, мови й народи бачитимуть їхні трупи три з половиною дні і не дозволять покласти їхні трупи в гроби. А ті, що живуть на землі, радітимуть над ними, веселитимуться і надсилатимуть один одному дарунки; бо ці два пророки мучили тих, що мешкають на землі. А після трьох з половиною днів Дух життя від Бога увійшов у них, і вони стали на ноги; і великий страх напав на тих, що бачили їх. Об'явлення 11:7–11.

Період, який позначає кінець Демократичної партії, триває від інавгурації Байдена у 2021 році до інавгурації Трампа у 2025 році. Період розпочався з судових процесів Пелосі, які були суто неконституційними і повністю політичними за своєю суттю. Та історія, що відображає смерть шостого президента від часу кінця 1989 року аж до восьмого президента, який є з семи, почалася політичними судовими процесами (судовими процесами Пелосі) і завершується смертю Демократичної партії та другою серією судових процесів Пелосі, оскільки політичні мішені міняються місцями.

Ілюстрація цієї історії міститься в одинадцятому розділі Об'явлення. Її перше сповнення відбулося під час Французької революції. Французька революція — це класичний історичний приклад «гільйотинного» типу політичної війни, коли одна правляча партія страчує іншу, а згодом цю ж саму правлячу силу повалюють і переслідують.

Період від інавгурації Байдена та Процесів Пелосі до другої інавгурації Трампа і скасування Процесів Пелосі позначає кінець Демократичної партії й указує на час, коли Трамп повторно запроваджує пакет виконавчих указів, створених за зразком Актів про іноземців і підбурювання. Запровадження цих виконавчих указів розпочне другі Процеси Пелосі та

ознаменує початок періоду, коли всерйоз розпочнеться формування образу звіра. Цей період закінчується із запровадженням недільного закону, тож він починається з виконавчих указів, подібних до Актів про іноземців і підбурювання, і закінчується недільним законом. Саме там закінчується Республіканська партія.

Обидва періоди, що позначають завершення спершу Демократичної партії, а потім Республіканської партії, пророчо пов'язані й представлені періодом у двадцять два роки від 1776 до 1798 року. Той період має три віхи: Декларацію незалежності 1776 року, через тринадцять років — Конституцію, а далі — Акти про іноземців і підбурювання 1798 року. Ці три віхи знаходять своє виконання в лініях Демократичної та Республіканської партій, хоча застосування другої та третьої віхи припадає на різні моменти в кожній лінії.

Ми пояснимо ці віхи та їхні звершення в наступній статті.

Є лише два табори: сатана діє своєю лукавою, оманливою силою, і через сильні омани він ловить усіх, хто не перебуває в істині, хто відвернув свої вуха від істини і звернувся до байок. Сам сатана не перебував в істині, він — таємниця беззаконня. Своєю підступністю він надає своїм згубним для душі оманам вигляду істини. У цьому — їхня сила обманювати. Саме тому, що вони є підробкою істини, спіритизм, теософія та подібні обмани здобувають таку владу над умами людей. У цьому — майстерна дія сатани. Він вдає з себе спасителя людини, благодійника людського роду, і тим легше манить своїх жертв до погибелі.

У Божому слові нас застерігають, що невсипуща пильність — це ціна безпеки. Лише на прямому шляху істини й праведності ми можемо уникнути влади спокусника. Але світ спійманий у тенета. Сатана виявляє своє вміння, вигадуючи безліч планів і методів для здійснення своїх намірів. Лицемірство стало для нього витонченим мистецтвом, і він діє в образі ангела світла. Лише Боже око розпізнає його задуми осквернити світ фальшивими й згубними принципами, що мають вигляд справжньої доброти. Він працює над тим, щоб обмежити релігійну свободу і внести в релігійний світ різновид рабства. Організації, установи, якщо їх не берегтиме Божа сила, діятимуть за диктовкою Сатани, щоб підпорядкувати людей владі людей; і обман і лукавство матимуть вигляд ревності за істину та за поширення Царства Божого. Усе, що в нашій практиці не відкрите, як день, належить до методів князя зла. Його методи практикуються навіть серед адвентистів сьомого дня, які стверджують, що мають передову істину.

Якщо люди противляться застереженням, які Господь посилає їм, вони навіть стають провідниками у злих ділах; такі люди беруться здійснювати прерогативи Бога — вони наважуються робити те, чого Сам Бог не робитиме, намагаючись підкорити собі людські розуми. Вони запроваджують власні методи й плани і через свої хибні уявлення про Бога послаблюють віру інших в істину та вводять фальшиві принципи, які, мов закваска, діятимуть, щоб опоганити й розтлити наші установи та церкви. Усе, що знижує людське розуміння праведності, справедливості й неупередженого суду, будь-який засіб чи припис, який підпорядковує Божих служителів з-поміж людей контролю людських розумів, підточує їхню віру в Бога; це відділяє душу від Бога, бо відводить від шляху

суворої чесності та праведності.

Бог не виправдає жодного задуму чи засобу, завдяки якому людина бодай у найменшій мірі панує над своїм ближнім або гнобить його. Єдина надія для занепакої людини — звернути погляд до Ісуса і прийняти Його як єдиного Спасителя. Щойно людина починає встановлювати для інших людей залізні правила, щойно вона починає запрягати й поганяти людей за власним розсудом, вона безчестить Бога і наражає на небезпеку власну душу та душі своїх братів. Грішна людина може знайти надію і праведність лише в Бозі; і жодна людина не залишається праведною інакше як доти, доки має віру в Бога і підтримує з Ним життєво необхідний зв'язок. Польова квітка повинна мати корінь у ґрунті; їй потрібні повітря, роса, дощі й сонячне світло. Вона розквітатиме лише настільки, наскільки отримує ці блага, і все це — від Бога. Так само й з людьми. Ми отримуємо від Бога те, що служить життю душі. Нас застерігають не покладатися на людину і не робити плоть своєю опорою. Прокляття проголошено над усіма, хто так чинить. Матеріали 1888 року, 1432–1434.